

W prawie 60 letniej historii naszego Klubu Akwanauta było wielu kolegów którzy przyczynili się do jego świetności . Ich działania w różnym stopniu zasługiwały na uwagę, ale największym problemem pozostał jeden i nieunikniony. Prędzej czy później odchodzą od nas na zawsze.

Ku pamięci o każdym z nich słów kilka:

Andrzej Marchwicki – instruktor - główny inicjator powstania naszego Klubu, członek zarządu, szef szkolenia na wielu obozach, eksplorator archeologii podwodnej, V-ce przewodniczący d/s szkolenia i imprez Komisji Turystyki Podwodnej Zarządu Głównego PTTK - IV, V i VI kadencji w latach 1963-72. U honorowany wieloma odznakami. Kierownik kursów instruktorskich w kraju i Jugosławii. Zmarł 1.04.2011.

Włodzimierz Niewiecki – Prezes, v-ce prezes pierwszych kadencji, kierownik propagandy klubu, redaktor naczelny biuletynu Komisji Turystyki Podwodnej - „Świat podwodny”, archiwista – pierwsze albumy fotograficzne klubu.

Leonard Szelażek – Prezes w latach 1962-1966, współuczestnik klubowych odkryć archeologicznych, mile wspominany przez kolegów.

Wojciech Wiewiórowski – instruktor o bardzo bogatej biografii, współzałożyciel klubu, v-ce prezes pierwszych kadencji, prelegent na zagranicznych sympozjach dotyczących nurkowania, chodząca encyklopedia nurkowania (wywiad rzeka nagrany przez W.Krajewskiego), „pierwszy krawiec” skafandrów nurkowych z neoprenu sprowadzanego specjalnie z Anglii. Niestety „zdradził” nasz klub i zakotwiczył w PKDP.

Andrzej Puczniewski – nieustrudzony organizator wszelkich prac nurkowych które przynosiły wymierne korzyści finansowe naszemu klubowi. Ograniczenia prawne klubu uniemożliwiały pełne rozwinięcie skrzydeł działalności merkantylnej więc zdecydował założyć nowy Klub i tak powstał PKDP.

Andrzej Nowaczyk – instruktor. V-ce prezes ds. szkolenia w dwu kadencjach (groźny kapral). Współorganizator zawodów Srebrna Płetwa. Z zawodu grawer któremu zawdzięczamy kilka pierwszych znaczków klubowych, wykonywał również odznaki dla Komisji Podwodnej ZG PTTK. Jednak w pewnym momencie postanowił zmienić barwy klubu i przeniósł się do „Mistrala”

Wojtek Krajewski - pełnił przez pewien czas funkcje bibliotekarza klubowego, miłośnik i zapalony zbieracz starego sprzętu nurkowego (wystawa na 50-lecie). Po wielu latach przestał nurkować z powodu poważnego wypadku, stał się „wolnym strzelcem”.

Piotr Konarzewski – instruktor , wyjątkowo barwna postać. Przeszedł w naszym klubie wszystkie stopnie wyszkolenia aby potem powędrować za Andrzejem Puczniewskim do PKDP.

Andrzej Bernacik – instruktor, Rozpoczął swoją przygodę ze światem podwodnym przed 37 laty przechodząc w naszym Klubie wszystkie stopnie przeszkolenia, a potem zdobywając stopnie instruktorskie do M3. Od początku bardzo aktywnie angażował się w prace klubowe co spowodowało wybranie go na V-ce prezesa Klubu w 1974 roku, a od 1978 został Prezesem. Prezesurę piastował z stosunkowo krótką przerwą do końca. W czasie tych lat wykazał się wielką inwencją i pracowitością co zaowocowało rozkwitem i zasobnością sprzętową Klubu. Z wielką estymą reprezentował Klub przed władzami Miasta Poznania, organizacją PTTK, bratnimi klubami nurkowymi. Udzielał się aktywnie we władzach Okręgowej Komisji PTTK. Te lata aktywnej działalności zostały uhonorowane licznymi odznakami, dyplomami i nagrodami. Jako instruktor wyszkolił dziesiątki nowych adeptów nurkowania jak i zaawansowanych nurków. Miał pełną głowę pomysłów na dalszą działalność klubową. Jako kolega zawsze otwarty, gotowy do współpracy i pomocny w problemach. (1946-2008).

Tomasz Janicki – instruktor, człowiek orkiestra – szkoleniowiec, sprzętowiec. Pogodne nastawienie do życia, dowcipny język którym się posługiwał zjednywały mu wielu przyjaciół, a młodym adeptom, których wyszkolił dziesiątki ułatwiał zgłębianie tajników nurkowania. Jego zdolności nie tylko nurkowe niejednokrotnie doceniło wielu z nas. Krótco po swoim 25-leciu nurkowania opuścił nas. (16.11.08.)

Janusz Kozakiewicz – instruktor, przeszedł wszystkie stopnie wyszkolenia w klubie, przez kolegów oceniany jako dobry kompan do nurkowań (sprawdził się na obozach), jednak krotko po zdobyciu uprawnień zrezygnował i wyjechał za granicę. Po powrocie nie próbował ponownej integracji z klubem. (zmarł w grudniu 2011)

Bolesław Graczyk – instruktor. Doskonały kompan. Zmienił nasze barwy klubowe w latach 70-tych działając w PKDP i w LOK u. Przez wiele lat w ramach własnej firmy PUP Hydrotechnika zajmował się konserwacją Ekofloksów na jez. Kierskim. W ostatnich latach szkolił w CDN Oceania. Zmarł we wrześniu 2016.

Jerzy Sorge – instruktor CMAS- stop.instr. uzyskał w 1971 rok. W okresie 1970 – 1976 skarbnik klubu, 1978-1981 kierownik sprzętowy. Kierownik najdłuższej, bo trwającej miesiąc, wyprawy nurkowej w historii naszego klubu na półwysep Sitonia w Grecji. Namiętny łowca podwodny. Specyficzna osobowość.

Zmarł 24.07,2019.